

[Gunnar Fog-Petersen.]

hold til den i almindelige Tilfælde gældende Praksis skønne over, om en Revisor har haft Ret i sit Skøn, eller den paagældende Forretningmand, som har brugt ham. Jeg tror, det vilde have været bedre, om Handelsministeriet her kunde have faaet Haand i Hanke med det, og navnlig kunde Handelsministeriet da, hvis man havde bevaret § 9, have samarbejdet med en Forening af Revisorer. Imidlertid er der jo allerede nu en Forening af statsautoriserede Revisorer og vil vel ogsaa være det i Fremtiden, og jeg vil udtale det Haab, at der af denne Forening og Handelsministeriet maa blive tilvejebragt en Praksis, hvorved man paa lignende Maade som gennem Sagførerraadet — kun altsaa ikke lovbundet. — kan faa Indflydelse paa Udviklingen af hele Revisionsvæsenet og desuden faa øvet en vis, om ikke andet saa dog moralsk Kontrol med de Takster, Revisorerne tager for deres Arbejde.

Jeg har ikke noget Ønske om, at Forslaget kommer i Udvalg, men kan anbefale det til Vedtagelse, som det foreligger.

Ministeren for Handel og Industri

(Hauge): Jeg takker de fire Ordførere for deres velvillige Udtalelser om Lovforslaget. Jeg forstaar, det er Meningen at henvise det til en kort Udvalgsbehandling, og det skal jeg naturligvis ikke gøre nogen som helst Indsigelse imod, idet jeg gaar ud fra, at det er Hensigten at fremme Udvalgets Arbejde saa hurtigt, at Lovforslaget kan blive færdigbehandlet, inden Rigsdagen hjemsendes. Jeg vil dog gøre opmærksom paa, at jeg ikke tror, det var nødvendigt at henvise Lovforslaget til en Udvalgsbehandling for at faa stillet Ændringsforslag tagende Sigte paa at bringe de forskellige i Lovforslaget nævnte Straffelovparagraffer i Overensstemmelse med Nummerne i Straffelovforslaget, saaledes som dette sandsynligvis vil blive vedtaget. Jeg tror, at en Rettelse som den, der her kan være Tale om, kunde foretages, uden at man behøvede at stille positive Ændringsforslag i saa Henseende, men det faar nu være, hvad det være vil. Jeg skal ikke og kan fornøftigvis heller ikke med reel Virkning gøre nogen Indvending imod, at Lovforslaget henvises til et Udvalg.

Det ærede 5te tingvalgte Medlem (Villemoes), der talte paa Venstres Vegne, gjorde en Bemærkning om, at nu maatte man jo haabe, naar man fik Lovforslaget vedtaget, at de statsautoriserede Revisorer vilde kunne opfylde den Mission, som de skal, og som man forventer at de vil op-

fyldte. Men det ærede Medlem vilde dog vistnok tillige sige, at de statsautoriserede Revisorer alene gør det ikke, og det er jo fuldkommen rigtigt. Paa den anden Side tror jeg, det med afgjort Ret kan hævdes, at man i tidligere Tider, og for Resten for adskillige Virksomheders Vedkommende lige indtil Dato, har været mindre nøjeregnende med Revisionen, og jeg tror, det vil være en nyttig Gerning at udbrede størst mulig Forstaaelse af, at det er i alles Interesse at have en saa fyldestgørende Revision som paa nogen Maade muligt, hvad der for øvrigt ogsaa gælder de private Virksomheder. Det er ogsaa rigtigt, som det ærede Medlem bemærkede, at der i den sidste Tid er afsløret Forhold vedrørende visse statsautoriserede Revisoreres Virkemaade, der viser os, at der ogsaa indenfor disses Kreds kan peges paa et og andet, der ikke er, som det skulde være. Jeg vil herom i Almindelighed sige, at man ikke maa vente, at vi ved Love af den Art, der her er Tale om, ved en Lov om statsautoriserede Revisorer eller ved Bestemmelser om, hvorledes Aktieselskaber skal virke, eller om Bankernes fremtidige Virksomhed o. s. v. kan foretage andet end at fastsætte de bedst mulige Regler for i videst muligt Omfang at forebygge Uregelmæssigheder. At forhindre saadanne under alle Omstændigheder, det er ikke gør ligt. Vi kan forebygge, indskrænke dem derigennem, at vi fastsætter saa skarpe Kontrolregler som paa nogen Maade muligt under Hensyn til den Ret, som Næringslivet naturligvis har til at virke saa meget i Frihed, at der ikke lægges unødvendigt hemmende Baand paa dets Udfoldelse.

Saa gjorde det ærede 5te tingvalgte Medlem ogsaa en Bemærkning om, at jeg dog vist burde have forelagt Lovforslaget i det høje Landsting. Derom vil jeg ikke diskutere med det ærede Medlem; det er en Skønssag, hvor man i et givet Tilfælde skal forelægge et Lovforslag, og jeg skønnede nu, at da Bankloven og Aktieselskabsloven var til Behandling i Folketinget, og der skulde gennemføres en særlig Lov om Revisorerne, og denne særlige Lovs Ikrafttræden stod i nøje Forbindelse med Aktieselskabsloven og Bankloven, var det naturligt, at jeg fremsatte Lovforslaget i Folketinget. Jeg haaber, at det høje Landsting ikke tager mig det fortrydeligt op, at jeg har handlet saaledes; og efter den Forhandling, der nu har fundet Sted, skønner jeg da ogsaa, at der ikke er sket nogen Skade i saa Henseende, men at jeg kan gøre mig Haab om, at det høje Landsting vil vedtage Lovforsla-